

Arrest

nr. 143 691 van 20 april 2015
in de zaken RvV X / VIII en X / VIII

In zake: X
X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 4 april 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 februari 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, en van de beslissing van 24 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien het verzoekschrift dat X in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 4 april 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 februari 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, en van de beslissing van 24 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 24 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

1.2. Op 24 februari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan verzoekers op 12 maart 2012 in kennis worden gesteld. De motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Ter ondersteuning van hun aanvraag om machtiging tot verblijf, beroepen betrokkenen zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Betrokkenen voegen een uittreksel uit het geboorteregister toe dat aantoonde dat hun zoontje in België is geboren. Echter tonen betrokkenen niet aan dat hun zoontje over verblijfsrecht beschikt. Het gegeven dat men ouder is van een kind dat in België is geboren, kan geen grond voor regularisatie vormen.

Verder voegen betrokkenen eveneens een attest voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning van de Administratieve Raad van de Protestants-Evangelische Eredienst dat stelt dat betrokkene bedienaar is van de eredienst ten dienste van het Verbond van Vlaamse Pinkstergemeenten. Dit attest dateert echter van 10.10.2007 en uit niets blijkt dat betrokkene deze functie effectief heeft uitgeoefend en bij indiening van de aanvraag 9bis nog steeds uitoefende. Het is aan betrokkene om zijn dossier te actualiseren en aan te vullen met de nodige stukken die aantonen dat de situatie waarop hij zich beroept op het moment van indiending van toepassing is.

Het feit dat betrokkenen sinds 2006 in België verblijven en sociale banden zouden onderhouden met de plaatselijke bevolking, kan niet weerhouden worden als grond voor regularisatie. Een goede integratie in de Belgische maatschappij en een langdurig verblijf kunnen een reden zijn om betrokkene een verblijf toe te kennen, maar men is hiertoe niet verplicht (RvS, arrest nr. 133.915 dd. 14.07.2004). Daarom zijn deze elementen op zich onvoldoende om een verblijfsrecht toe te kennen. Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

1.3. Op 24 februari 2012 neemt de gemachtigde ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissingen, waarvan de verzoekers op 12 maart 2012 in kennis wordt gesteld.

De motieven van de tweede en derde bestreden beslissingen luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - Model B

In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 16/11/2011, wordt aan

(...)

*van **Venezuela** nationaliteit, verblijvend: (...),*

*het bevel gegeven om uiterlijk op **11 april 2012** het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).*

REDEN VAN DE BESLISSING :

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten. (art. 7, alinea 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de samenhang

Verzoekers hebben op 4 april 2012 twee afzonderlijke doch identieke verzoekschriften ingediend die gericht zijn tegen dezelfde bestreden beslissingen. In het belang van de goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen samen te behandelen (RvS 25 april 1996, nr. 59.260; RvS 16 november 2005, nr. 151.356).

4. Ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad ten aanzien van de bestreden beslissingen een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, *juncto* artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moeten verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit een aanvulling van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich op 18 juli 2014 heeft aangemeld bij de Belgische ambassade te Lima om een aanvraag van een visum D in te dienen. Voorts blijkt dat verzoeker op 20 oktober 2014 in het bezit werd gesteld van een A-kaart, dit in het kader van zijn tewerkstelling als bedienaar van een erkende eredienst. De A-kaart is geldig tot 22 september 2015.

Ter terechtzitting werd hierop gewezen en werd de raadsvrouw van verzoekers in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van de betrokken stukken. De raadsvrouw van verzoeker betwist deze stukken niet.

Het verkrijgen van de A-kaart kan worden beschouwd als het finale doel van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag en van het beroep dat ingesteld werd tegen de in punten 1.2. en 1.3. bedoelde beslissingen. Vervolgens werd de raadvrouw van verzoekers gevraagd of zij nog een belang hebben bij de beslechting van de beroepen.

Raadvrouw van verzoekers verklaart ter terechtzitting zich op dit punt te willen gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cfr. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), *quod non in casu*.

De beroepen zijn derhalve onontvankelijk.

5. Korte debatten

De beroepen tot nietigverklaring zijn onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vorderingen tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaringen, worden derhalve samen met de beroepen tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vorderingen tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing en de beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES